

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

20 מאי 2019

תלה"מ 19-04-29666 ח. נ' ח. – משמורת (תובע)
תלה"מ 19-05-17276 ח. נ' ח. – מזונות זמניים (תובעת)

לפני כבוד השופט ארז שני

התובע/הנתבע: י . ח .

נגד

הנתבעת/התובעת: א . ח .

נוכחים:

התובע/הנתבע וב"כ – עו"ד יוסי הרשקוביץ; עו"ד סימה דור
הנתבעת/התובעת וב"כ – עו"ד טובה רוזן-זרחיה (מטעם הסיוע המשפטי)

פסק דין

(בתלה"מ 19-05-17276)

החלטה

(בתלה"מ 19-04-29666)

לפניי מונח היה הצורך להורות בדבר מזונותיו הזמניים של קטין כבן שנה. המעיין בכתב התביעה יגלה כי התובענה הוגשה אך ורק למזונות הקטין.

אלא מאי, כבר בפתח הדיון הסתבר כי שאלת מזונותיו של הקטין כרוכה בקשר בל יינתק עם החלטה אשר נתתי עוד ביום 06.03.2019, החלטה שהיא חלוטה ואשר הורתה לאם, שעשתה דין עצמי ללא טעם של ממש ועברה להתגורר אצל הוריה ב....., לשוב ולהתגורר ב.....

כלל לא ברור האם מילאה האם אחר החלטה כלשונה שמא עשתה פרשנות לעצמה לעניין ההחלטה ורק לעתים נדירות, לצורך ביקורים של האב עם הקטין, הופיעה באזור.....

אין צורך לרדת לחקר השאלה מן הטעם הפשוט, שהיום בפתח הדיון ובהמשך לתביעה אשר הגישה האם בתלה"מ 19-05-17292 להתיר לה לעשות את שניסתה לעשות קודם אגב עשיית דין עצמית, גם הגישה האם בקשה דחופה ביותר אשר נשלחה ככל הנראה בפקס ביום חמישי האחרון (היום יום שני) ועדיין לא נסרקה אפילו לתיק.

בבקשה יש סעיף מהותי אחד – נאמר שבית הוריה של המבקשת הוא בית חם, תומך וטוב לקטין וכי סבתה אינה מסכימה עוד למגוריה של האם בביתה.

ההחלטה המקורית לא דרשה מן האם להתגורר אצל הסבתא דווקא, אותה החלטה חלוטה רק חזרה על כללו של דין הקובע כי הורה אינו יכול להרחיק קטין לטווח המכביד מאוד על זמני הביקור, בלא קבלת היתר מראש מבית המשפט.

אומר האב כי למעשה פועלת האם אגב ניכור הורי, במטרה להכחיד את הקשר שבינו לבין בנו. כתבו שירותי הרווחה אשר על יד עיריית ביום 19.05.2019 כי האם אינה מבינה את חשיבות האב בחיי הילד, את הנוקיים הרגשיים שיכולים להיגרם לו מהתנהלותה, היא פועלת ליצירת קשר מועט ככל האפשר והיא מוכנה, כאילו הדבר נתון בידה, רק למפגשים באזור ובפיקוחה.

וכך, כמו אמרה האם בשניים: ראשית, כי האב יהא נאלץ אם רוצה הוא לראות את בנו, להסכים למגוריה אצל הוריה; שנית, כי יש לה הזכות לשלול מן האב את היכולת לשהות עם הבן לבדו.

האם טוענת כי אינה מסכימה שהאב יראה באופן סדיר וחופשי את ילדו, אפילו בנוכחות אמו, שכן לטענתה אמו של האב עובדת קשה. לשיטתה האב מסומם ובלתי צפוי וכששאלתי על מה הדברים נסמכים קיבלתי את התשובה: "קשה להוכיח".

במילים אחרות, האם בונה "דמוניזציה" של האב תוך שהיא משתמשת בקביעות של מסוכנות שאין עליה ראיה.

אתקדם מכאן ואומר שחלק מאפיין בניכור הורי הוא יצירת "דמוניזציה" והטחת אשמות שווא שלא ניתן להוכיחן ואילו אני אומר שהמשפט אומר ש"בדיות שלא ניתן להוכיח כנגד אדם הן מאומה" ואמירה כי לא הצליחו להוכיח שפלוני הוא רשע או מרושע אינן הטחת אשמה בפלוני, שאם לא כן איש לא יהא חף מלשונם הרעה של החרדים כביכול.

מאליו ברור שדי בכך כדי להטיל ספק ביכולתה של האם לשמש משמורן וכאן נשאלת שאלה נוספת – האם האמא אינה משמורנית, מה טעם זכאית היא למזונות קטין?

נכון שיש הבדל בין משמורת שהיא החובה והזכות לדאוג לקטין ולצרכיו לבין זמני שהות. והנה, מסתבר כי ביד אחת הגישה האם תובענה להתיר לה להמשיך ולהתגורר בבית הוריה וביד השניה כבר ביצעה בפועל את המעבר, בהתעלם לחלוטין מהחלטתי הקודמת ותוך שהיא מודיעה לי שלא תשוב לאזור ה... עד אשר תוכרע בקשתה.

כלל הוא שבעל דין העושה דין לעצמו, מגיש תובענה בידו האחת ונוהג כאילו ניצח הוא כבר ובניגוד לפסק דין קודם שהוא גם חלוט, לא יזכה לסעד בבית המשפט.

עשיית דין עצמית וקבלת סעד משפטי, בבחינת "אני עשיתי ובית המשפט רק יאשר לי בלית ברירה את העובדה שזיליתי את פסק דינו" אינה בבחינת מדיניות משפטית רצויה על-פי דין. די בכך, בעצם, כדי לדחות את התובענה לעניין העברת מקום המגורים.

אלא שאגב הדיון היום הסתבר לי והדברים נחשפו אט-אט, כי האם חפצה להתגורר ב.... לא רק מפני שאין בידה אמצעים כלכליים כפי שהיא אומרת, לשכור לעצמה דירה. האם זכאית לסיוע בשכר דירה לו רק היתה שוכרת מדור כלשהו ולא טרחה לעשות כן. מן הסתם, זכאית האם שאינה עובדת להבטחת הכנסה ולא טרחה לעשות כן.

למעשה, מסבירה האם כי היא מתקשה, למרות שאינה עובדת או לומדת, להתמקד בטיפול בתינוק והיא צריכה עזרה של בני משפחה לבל יוטל הנטל כולו על כתפיה.

אין מדובר לכאורה בדברים מופרכים, שכן לא מעט הורים צעירים נעזרים בבני משפחותיהם. אלא שאם הטיפול בתינוק צריך "ליפול" על כתפי הסבים, **בכלל לא ברור לי מדוע עדיפה זו שעשתה דין עצמי ואינה מצייתת להחלטות בית המשפט ומכבידה על הקשר שבין הקטין לבין אביו הרבה למעלה מן הצורך, על האב שגם הוא נתמך במשפחת המוצא למרות שהוא עובד.**

בוודאי שער אני לחזקת הגיל הרך, אך חזקת הגיל הרך כשמה כן היא – חזקה שבדין הניתנת לסתירה.

סתירה שכזו יכולה להיווצר כאשר אם מתנהגת כהורה מנכר, לאמור סרבנות לאפשר קשר שלא בפיקוחה, הסכמה לקשר מצומצם ביותר, הטחת האשמות שווא והדברים מוצאים ביטוי, כאמור, בהודעת שירותי הרווחה.

אין מדובר בתינוק יונק וכאשר מדובר באם שאינה מצייתת להחלטות בית המשפט שלא להתבטא בחריפות יתר והיא אומרת שאינה מצייתת כדי שאחרים, הוריה, ישתתפו בגידול הקטין – נפסקת העדיפות של חזקת הגיל הרך בהינתן כל הנסיבות הנ"ל.

גרוע מזה. בהינתן הודעת שירותי הרווחה והתנהלותה של האם, ספק גמור בעיניי האם ראוייה האם למשמורת יחידנית, כאמור, **בשל החשש הסביר כי מתן משמורת יחידנית לאם תביא חיש מהרה לניכור הורי, שהרי האם כבר הוכיחה כי הוראות הדין אינן עבודה אלא מעין המלצה שאין צורך לציית לה.**

שאלתי את האמא האם כשייפסק לה מדור תציית להוראות הדין ותעבור להתגורר באזור ה...., דיברתי על היקף מזונות כולל מדור שיכול היה להגיע בין 2,500-3,000 ₪ והאם סירבה, באומרה שאין בכך די כדי לקיים אותה.

במילים אחרות, כמו הודיעה לי האם שגם אם אפסוק את תביעת המזונות שלה הכוללת דמי מדור, תיטול היא את דמי המדור ותמשיך להתגורר אצל הוריה.

אומר כי מלכתחילה זכאית האם להתגורר בכל מקום בעולם אשר תחפוץ ואין היא חייבת לחיות עם האב והיא אדם בן חורין לעצמו. אלא שהילד אינו רכושה של האם ובבחינת אוצר משותף לשני הצדדים, כך על-פי דין וכך גם על-פי הלב ומסתבר כי דעתה של האם שונה היא. -

אדם אינו יכול לנהוג כפי שנוהגת האם, לומר "רוצה אני מזונות ומדור, אך אכפה עליכם את מגוריי אשר אחפוץ ואם יפריע הקשר בין הקטין לבין האב, אזי הרווחתי עוד דבר מה", כך לשיטת האם.

בשלב זה הציע האב כי הוא יפנה את הדירה השכורה בה התגוררו הצדדים, האם תוכל לעבור מעבר חלק להתגורר באותה דירה וכי הוא יישא בדמי מדור ומזונות כפי המגיע לקטין – גם לכך לא ששה האם ונדמה היה כי באת כוחה משדלת אותה להסכים, הפעם בנימוק שהקרבה של בני משפחתו של האב אינה לרוחה ולא יהא מי שיסייע לה די לגדל את הקטין.

במילים אחרות, אם הבנתי נכון את האם, ישנן מבחינתה רק שתי אפשרויות:

- מגורים ליד הוריה כדי שיסייעו לה לגדל את הקטין;
- מגורים ליד הוריה שיסייעו לה לגדל את הקטין, בצירוף דמי מדור אשר ישולמו עבור המגורים אצל הוריה.

אוסף ואומר שהעובדה שאביה של האם הגיע לביתם של הצדדים בשעתו, התעמת עם האב וזה האחרון אמר לו לצאת מן הבית, אין בה די כדי להצדיק התנהגותה של האם לאורך ה"זירה" כולה, מסרבנות זמני שהות ועד החבלה המכוונת בהם.

נוכחותה של האם בגידול הקטין היא רק אלמנט אחד במכלול השיקולים שצריך בית המשפט לשקול וחשיבות הקשר שבין שני ההורים לקטין בכל זאת חשובה יותר, שהרי היא חלק מטובת הקטין.

כאמור, בנסיבות של עשיית דין עצמי וכל עוד לא יתייצב הקשר בין הקטין לבין אביו בין לכאן ובין לכאן, נדחית התובענה להעברת מקום המגורים, שעה שהאם החליטה שלא לאפשר אפילו בדיקה של תביעתה אלא עשתה דין עצמי.

משלא הוגש כתב הגנה אין אני עושה צו להוצאות, אף שביני לבניי מן הראוי היה לעשות צו נכבד להוצאות ולו לטובת אוצר המדינה.

כך או אחרת המזכירות תסגור את תיק התביעה למתן היתר להעברת מקום מגורים.

מונחות לפניי גם שאלות הנוגעות למשמורת הקטין – בשלב זה מבקש אני לקבל תוך 60 יום תסקיר משירותי הרווחה אשר על יד עיריית ..., אשר יתייחס גם לסברתי האם האם ראוייה להיות משמורנית, לאורך גילו הרך של הקטין ולאור התנהלותה.

בשלב זה ניתן צו ולפיו המשמורת בקטין תהא משותפת לשני הצדדים.

האב ייטול את הקטין ללינה עמו בימים ב' ו- ד' עת יחזיר את הקטין למקום לימודיו או למקום מגורי האם ב.... וכן יקבל את הקטין ללינה בביתו מדי סוף שבוע שני, כולל לינה, במוצאי השבת.

תחילת הביקור ביום ו' בשעה 14:00 וסופו של הביקור ביום א', בשעה 08:00.

ביקורי אמצע השבוע מהשעה 16:00 ועד מחרתו של יום בשעה 08:00.

אומר עוד את שאמרתי בעבר, כי ברירת המחדל בהורות היא שגם אבות זכאים לשהות עם ילדיהם גם כשהם רכים בשנים וזה הטוען שהשני מסוכן, עליו הנטל. נטל זה רחוק מלהיות מורם על-ידי האם.

המשמעות של המשמורת המשותפת היא כמובן שביתר שאת, מקום גידולו של הקטין או מרכז חייו לעת הזו הוא בתוך ואם לא תמצא האם לעצמה מדור כטוב בעיניה, יועבר הקטין לאביו עד אשר תמצא האם מדור כזה ובלבד שהעברה כזו לא תיעשה בחלוף 10 ימים מהיום.

בראי כל דבריי לעיל מצפה אני, ראשית, מן האם כי תפנה לסיוע בשכר דירה, כי תפנה לבקש הבטחת הכנסה ואם תשכור היא לעצמה מדור בתחום אותו קבעתי – ישלם האב לידי האם, למזונות הקטין עבור מדור ודמי אחזקת מדור סך 1,500 ₪ לחודש וכן וללא קשר עם שכירת המדור יישא האב בשלב זה, לאור המשמורת המשותפת מחד ואי עבודת האם מאידך, במזונות הקטין בסך 1,400 ₪ לחודש.

מאליו ברור כי האב לא יהא חייב לפרוע סך כלשהו לחוגים או לגני ילדים שאינם בסמוך למקום מגורי הקטין אותו קבעתי, במרחב

ניתנות בזה ההוראות הבאות אשר לדמי המזונות :

א. דמי המזונות ישולמו על-ידי הנתבע ישירות לאם, בכל 1 לחודש ומראש, עד הגיע הקטין לגיל 18 שנה ו/או עד **שיסיים הלימודים בתיכון – לפי המאוחר מבין השניים.**

בתקופת השירות הצבאי הסדיר ו/או השירות הלאומי יעמדו דמי המזונות על 1/3 משיעורם הקודם.

ב. תודיע התובעת לנתבע על רצונה בהפקדת דמי המזונות לחשבון הבנק שלה – תעביר לנתבע פרטי חשבון הבנק שלה ובמקרה כזה, תשלום דמי המזונות במועדם ליזכות חשבון זה יחשב כתשלום תקין ובלבד שהאם לא הודיעה לנתבע על שינוי בפרטי מספר החשבון או הבנק.

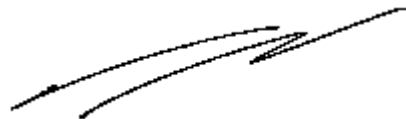
ג. דמי המזונות ישולמו החל מיום 20.05.2019

- ד. דמי המזונות יהיו צמודים למדד המחירים לצרכן ויעודכנו אחת ל-3 חודשים, ללא הפרשים רטרואקטיביים בין תקופה אחת לרעותה.
- ה. מדד הבסיס לחישוב יהא מדד החודש בו נפסקים דמי מזונות אלה כפי שפורסם, ב-15 לחודש טרם יום הדיון, אחריו והתחשיב ייעשה לעומת המדד הידוע בעת עריכת תחשיב ההצמדה.
- ה. סכומי המזונות אשר הצטברו לחובת הנתבע ישולמו על ידו ב- 6 **תשלומים** חודשיים, שווים ורצופים החל מהתשלום הראשון למזונות ויחד עמו.
- ו. סכומים שהנתבע שילם על חשבון המזונות, בכסף בלבד ולידי האם מיום הגשת התביעה וכנגד קבלות ו/או אסמכתאות – יכולים להיות מקוזזים על ידו.
- ז. בנוסף לדמי המזונות וכחלק מהם, יישא הנתבע במחצית ההוצאות הרפואיות החריגות שאינן מכוסות על ידי הביטוח הרפואי בו מבוטח הקטין.
- באמירה הוצאות רפואיות חריגות נכללות אף הוצאות לטיפול אורתודנטי ו/או טיפול שיניים.
- ב'. הנתבע יישא במחצית הוצאות בגין גן/צהרון, זאת עד הגיע הקטין לתום הלימודים בכיתה**
- הנתבע יישא במחצית תשלום עבור שיעורים פרטיים במקצועות: לשון, מתמטיקה ואנגלית, בהתאם להמלצת הגורם החינוכי.
- כן יישא האב במחצית חוג אחד ובלבד שהסכום בו יחויב האב לא יעלה על סך של 150 ₪ לכל חודש, עבור הקטין.**
- ח. סכום שלא שולם במועדו יישא ריבית והפרשי הצמדה כחוק, בין היום שנועד לתשלום לבין הפירעון המלא בפועל.
- ט. קצבת הילדים מאת המוסד לביטוח לאומי תשולם לידי האם.

המזכירות תקבע מועד להוכחות בתיק המשמורת.

1. בתוך 45 ימים יוגשו תצהירי עדות ראשית של **התובעת**, אליהם יצורפו כל מסמך המתחייב מן הדין וכן כל מסמך שבדעתה להגיש בשעת הדיון ואשר יסומן ת/1, ת/2 וכן הלאה.

2. בתוך 45 ימים מעת שיוגשו תצהירי התובעת, יוגשו תצהירי עדות ראשית של הנתבע, אליהם יצורפו כל מסמך המתחייב מן הדין וכן כל מסמך שבדעתו להגיש בשעת הדיון ואשר יסומן 1/ג, 2/ג וכן הלאה.
3. למען הסר ספק, אין לכלול בתצהיר העדות הראשית עדות סברה, עדות שמיעה, חוות דעת או כל דבר אחר אשר אינו שייך לנושא התובענה.
4. על הצדדים לצרף את מסמכי המקור או לחלופין, צילום מאומת על-ידי עורך דין ואז יש להגיש, בשעת דיון ההוכחות את המסמכים המקוריים לבית המשפט.
5. המוצגים של כל צד יוגשו בכריכה נפרדת, עליה ייכתב "מוצגי תובע" או "מוצגי נתבע" וכו'.
6. הצדדים ימציאו תצהיריהם, ישירות מאת איש לרעהו ויצרפו סימוכין על מסירת התצהירים והמוצגים לצד שכנגד, יחד עם הגשת תצהיריהם לבית המשפט.
7. צד שלא יגיש תצהיריו במועד לבית המשפט או לצד שכנגד, יחשב כמוותר עליהם ואולם, אין הדבר פוטר את רעהו מהגשת תצהיריו שלו.
8. לא תותר הבאת עדים שלא התבקש לגביהם תצהיר ולא תותר העדת עד שזימונו לעדות לא נתבקש, לפחות 30 ימים טרם המועד אשר נקבע להוכחות.
9. יובהר כבר עתה, כי מועדי הוכחות הינם תאריכים קשיחים, הנקבעים מבעוד מועד וזמן רב מראש ולא ניתן לדחותם.
- ניתנה והודעה היום ט"ו אייר תשע"ט, 20/05/2019 במעמד הנוכחים.

ארז שני, שופט